

Άγιος Δημήτριος

ΚΥΡΙΑΚΗ 17 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2017

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΨΩΣΙΝ

(Μαρκ. η΄ 34 - θ΄ 1)

(Γαλ. β΄ 16 - 20)

Σωτήρια αμάρτησθ

«Απαρνησάσθω εαυτόν και
αράτω τον σταυρόν αυτού...»

Η εφιαλτική κρίση που ζώνει σε όλα τα επίπεδα το σημερινό κόσμο και η οποία δεν είναι μόνο οικονομική, όπως καθημερινά διαπιστώνουμε στο βάθος της, αφήνει ένα παγερό αίσθημα ανασφάλειας να περιλούζει το σημερινό άνθρωπο, ο οποίος αισθάνεται φοβερά αδύναμος και προδομένος από κοσμικά συστήματα και ιδεολογίες, που τόσο ασφυκτικά τον κυκλώνουν. Η κρίση αυτή αποκαλύπτει τελικά την αδυναμία του. Και ας νόμιζε για τόσα χρόνια

ότι μπορούσε να είναι παντοδύναμος, με το αίσθημα της υπερηφάνειας και της αλαζονείας να είναι διάχυτο σε όλες τις δραστηριότητές του αλλά και γενικότερα στη στάση που διαμόρφωνε σε όλο το πλέγμα των σχέσεών του: με τον Θεό, το συνάνθρωπο, αλλά και με την κτίση ολόκληρη.

Αποδεικνύεται λοιπόν περίτρανα με τη σημερινή οδυνηρή πραγματικότητα και την αδιέξοδη πορεία στην οποία εισήλθε η ανθρωπότητα ότι τα στηρίγματα του ανθρώπου στον πλούτο και την υλική ευμάρεια, μόνο ψευδαισθήσεις και απογοήτευση του πρόσφεραν. Το πιο φοβερό όμως είναι η διαπίστωση ότι το ανεκτίμητης αξίας πρόσωπο του ανθρώπου ως «εικόνα του Θεού», συνθλίβεται μέσα από τη χρεοκοπία και την κατάρρευση οικονομικών συστημάτων και δεικτών. Αυτά είναι τα έργα και οι ημέρες του ανθρώπου που στηρίχθηκε στη βάση του «υπερανθρώπου» και αρνήθηκε από τη ζωή του τον Θεάνθρωπο, τον Σωτήρα Χριστό.

Τα ψεύτικα στηρίγματα

Απαντήσεις γύρω από τα αμείλικτα σήμερα ερωτήματα και προβληματισμούς δεν μπορεί παρά να δίνει η ευαγγελική αλήθεια. Ρέουν μάλιστα τόσο κρυστάλλινα από την γραφίδα των ευαγγελι-

Α
Γ
Ι
Ο
Σ

Δ
Η
Μ
Η
Τ
Ρ
Ι
Ο
Σ

9
3,
3

F
M

S
T
E
R
E
O

στών τα αληθινά μηνύματα, ώστε θα μπορούσαν ν' αποτελέσουν ισχυρό δείκτη για έξοδο από τα πολλαπλά αδιέξοδα.

Ειδικότερα, το σημερινό ευαγγελικό ανάγνωσμα, το οποίο ακούγεται επίσης και την Κυριακή της Σταυροπροσκυνήσεως, δεν αφήνει περιθώρια αμφιβολίας ως προς το πού θα πρέπει να στραφεί ο άνθρωπος για να αναζητήσει τη σωστή πορεία στη ζωή του. Ιδιαίτερα με το ρηθέν υπό του Κυρίου «τι γαρ ωφελήσει τον άνθρωπο εάν κερδίση τον κόσμον όλον και ζημιωθεί την ψυχήν αυτού; ἢ τι δώσει άνθρωπος αντάλλαγμα της ψυχῆς αυτού;», δίνεται ο αυθεντικός προσανατολισμός που καταξιώνει την ύπαρξη του στην αιώνια αρχοντιά της ως εικόνας του Θεού. Πραγματικά, όλα τα πλούτη του κόσμου δεν μπορούν να συγκριθούν με τη ζωή έστω ενός και μόνο ανθρώπου. Αυτό κι αν συνιστά ελεγκτικό και μαστιγωτικό λόγο απέναντι σε όλους εκείνους που αναζητούν να ανακόψουν την κατακύλα των οικονομικών δεικτών, θυσιάζοντας το ανθρώπινο πρόσωπο, το οποίο αφήνουν τόσο άσπλαχνα να βιώνει τον εξευτελισμό και τη μιζέρια. Η επιμονή στην επιβολή των οποιωνδήποτε απάνθρωπων μέτρων, δεν φανερώνει τίποτε άλλο παρά την άγνοια της πραγματικότητας ότι όσο περισσότερο ο άνθρωπος επιθυμεί να έχει και να κατέχει, τόσο παύει να είναι αυτός που θα έπρεπε να είναι. Σταματά να είναι όπως τον έπλασε ο Θεός, με το μεγαλείο που του προσέδωσε με την πνοή ζωής που του ενεφύσησε. Αλλοτριώνεται και αποξενώνεται από την αληθινή του φύση. Γίνεται άλλος άνθρωπος, απάνθρωπος και αγνώριστος. Ξένος προς την εικόνα του Θεού, με την οποία προικίστηκε η φύση του.

Η δύναμη του Σταυρού

Στον αντίποδα της κατακύλας και της απογοήτευσης που γνωρίζει ο σημερινός άνθρωπος, προβάλλει ως μοναδική δύναμη και ελπίδα ζωής ο Σταυρός του Κυρίου. Προσκύνησε την Ὑψωση του και η Εκκλησία και προσκάλεσε όλους να τον εγκολπωθούν ως μόνιμο στήριγμά τους.

Ας γνωρίζει λοιπόν ο σημερινός άνθρωπος ότι ο Χριστός πάνω στο Σταυρό δεν είχε απολύτως τίποτε. Πρόβαλλε μόνο η γυμνότητά του. Ακόμα και ο ιματισμός του έγινε αντικείμενο κλήρωσης. Και όμως ακριβώς εκείνη τη στιγμή αποκαλύφθηκε το μεγαλείο της ύπαρξης στην πιο σημαντική παράμετρο της θεϊκής αγάπης. Στην προσφορά της θυσίας που αναδείχθηκε ως η κατ' εξοχήν δύναμη και ζωή.

Αγαπητοί αδελφοί, ο Σταυρός, το αήττητο τρόπαιο της ζωής μας, η δύναμη και το καύχημα της Εκκλησίας, μας απευθύνει συνεχώς πρόσκληση να ανταποκριθούμε στη θυσιαστική αγάπη του Χριστού. Στη δύναμή του, ο άνθρωπος μπορεί να ανακαλύψει το χαμένο εαυτό του και να ακτινοβολεί στις πιο ψηλές πνευματικές κορυφογραμμές.

Ἀποστολικό Ἀνάγνωσμα

Ἀδελφοί, εἰδότες δὲ ὅτι οὐ δικαιούται ἄνθρωπος ἐξ ἔργων νόμου ἐὰν μὴ διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡμεῖς εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν ἐπίστεύσαμεν, ἵνα δικαιωθῶμεν ἐκ πίστεως Χριστοῦ καὶ οὐκ ἐξ ἔργων νόμου, διότι οὐ δικαιωθήσεται ἐξ ἔργων νόμου πᾶσα σὰρξ. Εἰ δὲ ζητοῦντες δικαιωθῆναι ἐν Χριστῷ εὐρέθημεν καὶ αὐτοὶ ἁμαρτωλοί, ἄρα Χριστὸς ἁμαρτίας διάκονος; μὴ γένοιτο. Εἰ γὰρ ἂ κατέλυσα ταῦτα πάλιν οἰκοδομῶ, παραβάτην ἑμαυτὸν συνίστημι. Ἐγὼ γὰρ διὰ νόμου νόμῳ ἀπέθανον, ἵνα Θεῷ ζήσω. Χριστῷ συνεσταύρωμαι· ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγώ, ζῆ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός· ὃ δὲ νῦν ζῶ ἐν σαρκί, ἐν πίστει ζῶ τῇ τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀγαπήσαντός με καὶ παραδόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ.

Εὐαγγελικό Ἀνάγνωσμα

Εἶπεν ὁ Κύριος, ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν ἀκολουθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθεῖτω μοι. Ὃς γὰρ ἂν θέλη τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ εὐαγγελίου, οὗτος σώσει αὐτήν. Τί γὰρ ὠφελήσεται ἄνθρωπον ἐὰν κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅλον, καὶ ζημιωθῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ; Ἥ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ; Ὃς γὰρ ἐὰν ἐπαισχυνθῇ με καὶ τοὺς ἐμοὺς λόγους ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ μοιχαλίδι καὶ ἁμαρτωλῷ, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνθήσεται αὐτὸν ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀγγέλων τῶν ἁγίων. Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἰσὶ τινες ὧδε τῶν ἐστηκότων, οἵτινες οὐ μὴ γεύσονται θανάτου ἕως ἂν ἴδωσι τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ἐληλυθυῖαν ἐν δυνάμει.

Φωτεινές Τροχιές

ΟΙ ΑΓΙΕΣ ΣΟΦΙΑ, ΠΙΣΤΗ, ΕΛΠΙΔΑ και ΑΓΑΠΗ

Μαρτύρησαν στα χρόνια του αυτοκράτορα Αδριανού (117-138). Η μητέρα Σοφία, τίμια και θεοσεβής γυναίκα, γρήγορα χήρεψε και με τις τρεις κόρες της ήλθε στη Ρώμη. Εκεί συνελήφθησαν, διότι καταγγέλθηκαν σαν φημισμένες χριστιανές. Αφού απομόνωσαν τη μητέρα, άρχισαν να ανακρίνουν τις κόρες. Πρώτη παρουσιάστηκε στο Βασιλιά η δωδεκάχρονη Πίστη.

Της πρότεινε να αρνηθεί τον Χριστό και θα της χορηγούσε τα πάντα, για να ζήσει ευτυχισμένη ζωή. Τα λόγια της Αγίας Γραφής αποτέλεσαν δυναμική απάντηση της Πίστης: "Ἐν πίστει ζω, τη του υιού του Θεού του ἀγαπήσαντός με και παραδόντος εαυτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ"¹. Δηλαδή, ζω εμπνεόμενη από την πίστη μου στον Χριστό, που με αγάπησε και έδωσε τον εαυτό Του για τη σωτηρία μου. Τότε, μετά από φρικτά βασανιστήρια, την αποκεφάλισαν. Επίσης με τα λόγια της Αγίας Γραφής, απάντησε και η δεκάχρονη Ελπίδα, όταν τη ρώτησαν αν αξίζει να υποβληθεί σε τέτοια βασανιστήρια.

Ναι, αξίζει, είπε, διότι "ἠλπίκαμεν ἐπὶ Θεῷ ζῶντι, ὅς ἐστὶ σωτὴρ πάντων ἀνθρώπων, μάλιστα πιστῶν"². Δηλαδή, έχουμε στηρίξει τις ελπίδες μας στο ζωντανό Θεό, που είναι σωτὴρ ὅλων των ἀνθρώπων και προ πάντων των πιστῶν. Αμέσως τότε και αυτή αποκεφαλίστηκε. Αλλά δεν υστέρησε σε απάντηση και η εννιάχρονη Αγάπη. Είπε ότι η ύπαρξή της είναι στραμμένη "εἰς την ἀγάπην του Θεού και εἰς την υπομονή του Χριστοῦ"³. Βέβαια, δεν άργησαν να αποκεφαλίσουν και αυτή. Ο Κύριος μετά τρεις μέρες παρέλαβε και την μητέρα τους.

Προς Γαλατάς, β' 20.
Α' προς Τιμόθεον δ' 10.
Β' προς Θεσσαλονικείς γ' 5.

